

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

X. Iac. Sadoletvs Episc Carpent. Andreae Alciato S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

dem summi Dei benignitate & clementia, tua adiuvante virtute, sic confido futurum esse. Et quoniam iam tu quoque harum gentium pastor & rector, & huius tuæ alterius patriæ, quam divino iudicio es consecutus, patronus factus es: horum populorum causam, salutem, iura, libertatem, fortunamque omnes tibi ita commendo, ut maiore animi studio commendare non possim. Egent enim maxime tua cura, patrocinio, fide, vigilantia, si curæ quotidie ipse multis ex rebus cognoscas. Illud item testabor, te in vicario pristino retinendo, multum & populi studiis, & ecclesie tue utilitati consuluisse. Est enim vir omni virtute integritateque præstantissimus, quod ad rem non parum pertinet, etiam aspectu & facie venerandus: affinis præterea summi omnium & maximi iureconsulti Ioan. Francisci Ripæ Avenione habitantis cuius egregiam operam & singularem utilitatem, in omnibus tuis rebus tibi paratam & promptam experire. Ego neque me ipsum qui iam dudum tuus sum, neque mea studia atque officia tibi polliceor, ne videar quæ tua in potestate iam diu sunt, si ea de integro tibi deferam, noui quotidie muneris gratiam ab te inire velle. Vale, & nos dilige. Carpent. VI. Idus Febr. M.D.XXIX.

X.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.

Andrea Alciato S. P. D.

NUMQUAM essem arbitratus accidere posse, ut ex amici hominis molestia aliquid veniret ad me voluptatis: sum enim si quisquam alius, officij in eo genere retinendi maxime cupiens. Sed nunc plane ex instituto meo depulsus sum. Quod enim Medullionis Britanniæ controuersia tuas ad me eliquerit iucundissimas literas, mihi hæc (fateor) sum delectatus: cum ille præsertim ita scribere ac eleganter scripta sint, ut singulare meum ac perpetuum de tuo ingenio ac virtute iudicium, non confirmarint solum, verum etiam vehementer auxerint. Quas quod te tardius ad me diuis dedisse, parcentem occupationibus meis, ut ne meis studiis intempestiuus obstrepere: in eam partem accipio potius, ut tu de tuis studiis nolueris esse detractum: cum in omni genere artium optimarum tu excellenter & eximie, nos aliquantulum etiam minus quam mediocriter versemur. Sed ut ut est, auderem nota facere, ut tibi quotidianæ ad me scribendi occasiones darentur: nisi vereretur, ne eodem tempore multorum lites & dispendia preceper. Quare sic habeto: tuis literis nec fuisse mihi aliquid compendij hodie, nec potuisse esse gratius. Medullionem quidem ipsum cuius volo causa, hoc etiam diligentius commendavi Iustici Symonæ per literas: quod perspexi eius causam à te

C 4 docuisti.

doctissimo homine probari, quem nollem mehercule quicquam negotii habere nec molestia. Sed quid id refert: τα γρηγορα ανθρωποι επιτυχητα, δυναμιτε παρισσι εν ανθρωπιαις. Igitur adiuvandus est, salvo tamen officio, quod te autore videor mihi recte facere. Pro quo tu quoque quod eidem Symoneta scripsisti, maxime illius cause profuturus es, παρ γαρ ελαφλ λογις, εδυσιδης πολυμω δραστης εσ. Erit autem hoc grauior tua commendatio, quod non solum amici in amicum studium, sed hominis etiam doctissimi & consultissimi, iudicium atque autoritatem affert. Illa duo extrema sunt in tuis literis: vnum, quod affirmas me egere non posse opera tua, cum ego ea semper egeam: quis enim potest talis & viri, & amici quotidiana opera non indigere? Alterum, quod optas, vt in his studiis esse assiduus possis: atque incredibilis tua ingenii magnitudo facit, vt nequaquam oprato opus sit. Quod enim nos, & vnum tantum, & id ipsius: tu idem celerrime, & preterea alia plura comprehendis. Quapropter est magis, cur tibi ipse gratulere, quam cur quicquam optes. Quod si mei suffragii prerogatiua eam haberet religionem, quam in antiquis comitiis habere erat solita: in quibus nemo vnquam a prima centuria renuntiatus est consul, quin fuerit idem magistratum illum assecutus: periculum te totum, quantumcunq; es, nostrum omnino esse, arcemq; & vite tuae & doctrinae, in his liberalioribus & vberioribus studiis collocare. Quod si contingeret, nullam profectò barbariam te socio atque adiutore pertimescerem. Et tamen sic etiam diuisus, & in alteram forte partem propensior, maximo es & temporibus his, & rei literariae, ornamento. Ego, quod ad animum meum erga te attinet, tantum tibi tribuo, quantum profectò paucissimis: ita te amore complexus sum, vt omnia tua causa mihi videant debere. Quod si acciderit, vt opera id ostendendum sit, efficiam vt intelligas, maximam apud me rationem esse & amoris mutui nostri, & tuae eximiae praestantisque virtutis, Vale. pridie Calend. Maij, M.D.XXIX. Carpent.

XI.

IAC. SADOL. EPISC. CARPENT. ANDREA ALCIATO S.P.D.

CASTELLANVS noster legit mihi particulam literarum tuarum: qua rationib. tui discipulis exposicis, adferibis, si ex mihi probatae rationes fuerint, te satis habiturum: neque quid alii sentiant, aut loquantur, valde laboraturum. Quod ego ita accipio, vt agnoscam in eo tuum pristinum erga me amore. Tantum enim iudicio meo tribuis, quantum ego mihi non arrogo. Sed quod